

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

Lege privind activitatea de prevenire a separării copilului de familie

Parlamentul României adoptă prezenta lege

CAPITOLUL I Dispoziții generale și definiții

Art. 1 (1) Prezenta lege reglementează cadrul legal privind activitatea de prevenire a separării copilului de familie.

(2) Autoritățile administrației publice locale au obligația de a sprijini familia aflată într-o situație de vulnerabilitate, în realizarea obligațiilor ce-i revin cu privire la creșterea, îngrijirea și educarea copilului, prin activitatea de prevenire a separării copilului de familie.

Art. 2 Activitatea de prevenire a separării copilului de familie are la bază următoarele principii generale:

- a) promovarea bunăstării sociale, spirituale și morale, a sănătății fizice și mentale, sub orice formă și prin orice mijloace pentru copilul expus riscului de separare de familie;
- b) promovarea, cu prioritate, a valorilor familiale, a menținerii în familie a copilului expus riscului de separare și integrarea lui în comunitate;
- c) participarea copilului, în funcție de vârsta și gradul de maturitate, și a familiei la deciziile care îi privesc.

Art. 3 În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

- a) copil - persoana care nu a împlinit vârsta de 18 ani;
- b) familie – părinții căsătoriți în condițiile legii, sau părinții necăsătoriți și copilul/copiii aflați în întreținerea acestora, precum și părintele singur și copilul/copiii aflați în întreținerea acestuia, care locuiesc împreună;
- c) plan de servicii - documentul prin care se realizează planificarea acordării serviciilor, a beneficiilor, precum și modul de acompaniere a familiei pe o perioadă de cel puțin 12 luni în vederea prevenirii separării copilului de familia sa;
- d) situație de risc de separare - orice situație, acțiune sau inacțiune care afectează dezvoltarea fizică, mentală, spirituală, morală ori socială a copilului, în familie sau în comunitate, pentru o perioadă determinată de timp și care este constatată de către serviciul public de asistență socială;
- e) vulnerabilitate – situația în care familia care își pierde temporar, parțial sau total, capacitatea de creștere și îngrijire a copiilor.

Art. 4 (1) Copilul este considerat în situație de risc de separare de familie dacă familia care se ocupă cu creșterea și îngrijirea lui se confruntă cu una sau multe dintre următoarele situații:

- a) situația economică și condițiile de viață precare existente în mediul său familial și/sau în comunitate, cum ar fi sărăcia monetară sau sărăcia extremă;
- b) situația socială și mediul social necorespunzător, care pot exercita influențe nefaste asupra copilului;
- c) starea de sănătate a fiecărui membru de familie;
- d) nivelul de educație scăzut al familiei;
- e) mediul violent existent în familie, care poate afecta relațiile dintre adulți, dintre copii și dintre adulți și copii;

(2) Copilul este considerat a fi în situație de risc și în anumite situații de vulnerabilitate cu care se confruntă el însuși, cum ar fi comportamentul delinvent, părăsirea repetată a domiciliului, consumul de alcool și de droguri, tentativă de suicid.

Art. 5 (1) În funcție de situația economică și condițiile de locuit ale familiei, copilul poate fi în situație de risc de separare dacă familia care se ocupă de creșterea și îngrijirea lui se află în una dintre următoarele situații de vulnerabilitate:

- a) se confruntă cu sărăcia monetară;
- b) trăiește în sărăcie extremă;
- c) are venituri reduse și nu primește beneficii de asistență socială;
- d) are părintele unic susținător sau ambii părinți fără ocupație sau în șomaj;
- e) ocupă fără drept de ședere anumite spații de locuit, inclusiv spații construite ilegal sau locuințe improvizate ori spații care nu sunt destinate locuirii;
- f) nu dispune de spațiu locuibil suficient raportat la numărul de persoane, respectiv locuința este supraaglomerată;
- g) locuiește în spații improprii sau întâmpină probleme privind siguranța și igiena locuinței;

(2) În funcție de situația socială a familiei, copilul poate fi în situație de risc de separare dacă familia care se ocupă de creșterea și îngrijirea lui se află în una dintre următoarele situații de vulnerabilitate:

- a) este monoparentală;
- b) are în îngrijire o mamă minoră sau o minoră gravidă;
- c) părintele unic susținător sau ambii părinți sunt plecați la muncă în străinătate;
- d) are membri cu dizabilități care le afectează semnificativ calitatea vieții și participarea lor la viața socială;
- e) are cel puțin un membru al familiei care nu are acte de stare civilă;
- f) a avut sau are unul sau mai mulți copii pentru care a fost stabilită o măsură de protecție specială, în condițiile legii;
- g) a avut sau are unul sau mai mulți copii părăsiți în unitățile sanitare;
- h) a avut sau are unul sau mai mulți membri condamnați la o pedeapsă privativă de libertate.

(3) În funcție de starea de sănătate a familiei, copilul poate fi în situație de risc de separare dacă familia care se ocupă de creșterea și îngrijirea lui se află în una dintre următoarele situații de vulnerabilitate:

- a) are unul sau mai mulți membri neînscriși pe lista unui medic de familie;
- b) are unul sau mai mulți copii nevaccinați cu schema obligatorie;
- c) are unul sau mai mulți copii polispitalizați;
- d) are unul sau mai mulți membri cu boli cronice și transmisibile.

(4) În funcție de nivelul de educație al familiei, copilul poate fi în situație de risc de separare dacă familia care se ocupă de creșterea și îngrijirea lui se află în una dintre următoarele situații de vulnerabilitate:

- a) are unul sau ambii părinți analfabeți;
- b) are unul sau mai mulți copii care nu frecventează cursurile unei forme de învățământ obligatoriu;
- c) are unul sau mai mulți copii cu cerințe educaționale speciale.

Art. 6 (1) Pentru stabilirea situației de risc de separare în care se află copilul trebuie analizate, cu prioritate, următoarele aspecte:

- a) caracterul permanent sau ocazional al situației de risc, respectiv necesitatea de a face distincție între dificultățile temporare în ceea ce privește creșterea și îngrijirea copilului, susceptibile de a fi ameliorate într-o perioadă de timp rezonabilă cu dezvoltarea copilului și dificultățile majore, ce nu pot fi depășite corespunzător interesului superior al copilului;
- b) nivelul de dezvoltare fizică, psihologică, de educație și sănătate, de securitate și stabilitate ale copilului, apartenența lui la familie și relațiile intrafamiliale;
- c) capacitatea părinților de înțelegere a riscului la care este expus copilul, gradul lor de mobilizare și de acceptare a propunerilor de sprijin, precum și abilitățile parentale.

(2) Evaluarea situației de risc a unui copil se realizează de către serviciul public de asistență socială de la domiciliul copilului și constă în următoarele trei niveluri de analiză:

- a) acoperirea nevoilor esențiale/ de bază, fizice, afective, intelectuale și sociale pentru dezvoltarea copilului, menținerea stării de sănătate și asigurarea securității sale fizice, a moralității și autonomiei specifice vârstei sale;
- b) calitatea relațiilor copilului cu părinții și capacitatea acestora de a se mobiliza în interesul copilului;
- c) impactul contextului familial și al mediului social asupra situației și dezvoltării copilului.

Art. 7 (1) Dacă în urma evaluării unui copil și a familiei acestuia, serviciul public de asistență socială constată că acesta se află în cel puțin o situație de vulnerabilitate prezentată la art. 5 se întocmește planul de servicii.

(2) Planul de servicii cuprinde serviciile care trebuie oferite pentru a răspunde nevoilor identificate ale copilului și familiei lui, beneficiile de asistență socială oferite acestora și intervențiile necesare pentru punerea în practică a planului, finalitatea urmărită prin implementarea planului, cine oferă serviciile și pentru ce perioadă de timp. Planul de servicii se aprobă prin dispoziție a primarului.

(3) Planul de servicii cuprinde în mod obligatoriu cel puțin următoarele servicii pentru copil: sociale, de sănătate, educaționale.

(4) Planul de servicii cuprinde în mod obligatoriu și servicii pentru părinți, care pot consta în:

- a) servicii de bază și de informare în domeniul sănătății, educației, ocupării, locuirii și protecției sociale;
- b) dezvoltarea abilităților parentale;
- c) facilitarea accesului acestora la beneficiile de asistență socială și serviciile existente;
- d) referirea către servicii sociale, de sănătate și de ocupare.

(5) Planul de servicii este întocmit pentru o perioadă de cel puțin 12 luni, perioadă în care este obligatorie acompanierea părinților în creșterea și îngrijirea copilului.

(6) La întocmirea planului de servicii, în funcție de factorii de vulnerabilitate identificați ai familiei, care expun copilul situației de risc de separare pot fi avute în vedere și măsuri pentru familie care să vizeze următoarele:

- a) îmbunătățirea situației financiare a familiei;
- b) îmbunătățirea condițiilor de locuit ale familiei;
- c) îmbunătățirea abilităților parentale;
- d) îmbunătățirea aptitudinilor casnice;
- e) consiliere și evaluare;
- f) educație;
- g) tratament sau reabilitare pentru consumul de droguri și alcool;
- h) îngrijirea copiilor;
- i) medierea conflictelor;
- j) sprijinirea părinților ai căror copii au beneficiat sau ar avea nevoie de servicii de protecție.

(7) Monitorizarea implementării planului de servicii se realizează de către asistentul social sau, după caz, de către tehnicianul în asistență socială responsabil cu activitatea de prevenire a separării copilului de familie din cadrul serviciului public de asistență socială prin vizite la domiciliul copiilor aflați în situație de separare astfel:

- a) semestrial și ori de câte ori se impune, în situația în care în urma evaluării copilului și a familiei se constată sub 10 situații de risc din cele prevăzute la art. 5;
- c) trimestrial și ori de câte ori se impune, în situația în care în urma evaluării copilului și a familiei se constată peste 10 situații de risc din cele prevăzute la art. 5.

Art. 8 (1) Pentru desfășurarea activității de prevenire a separării copilului de familie, serviciul public de asistență socială are obligația de a realiza o listă a resurselor existente care să cuprindă instituțiile și organizațiile existente pe raza unității administrativ teritoriale, respectiv școlile, medicii de familie, spitalele, organizațiile neguvernamentale acreditate, organizațiile și cultele recunoscute care pot sprijini serviciul public de asistență socială în:

- a) identificarea și sprijinirea familiilor care se află în situație de vulnerabilitate și au în îngrijire copii care sunt expuși riscului de separare;
- b) furnizarea de servicii de informare și consiliere;
- c) furnizarea de servicii de educație;
- d) furnizarea de servicii medicale;
- e) furnizarea de servicii de informare de natură juridică;
- f) furnizarea de servicii de abilitare/reabilitare pentru copiii cu dizabilități.

(2) În situația în care în unitatea administrativ teritorială nu sunt disponibile resursele menționate la alin. (1), lista poate fi extinsă la unitățile administrativ teritoriale învecinate, care se situează la o distanță de cel mult 30 de km de la limita de graniță a comunelor, cu condiția ca între unitățile administrativ teritoriale să existe drumuri de acces. În aceste situații, accesul la servicii se face în baza unui parteneriat între autoritățile administrației locale.

CAPITOLUL II Instituții și servicii cu atribuții în activitatea de prevenire a separării copilului de familie

Art. 9 (1) Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse este autoritatea publică centrală care prin Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție realizează politica națională în domeniul protecției drepturilor copilului.

(2) Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse, prin Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție, asigură coordonarea și îndrumarea metodologică a activității de prevenire a separării copilului de familie.

(3) Atribuțiile Ministerului Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse în ceea ce privește activitatea de separare a copilului de familie, prin Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție, sunt următoarele:

- a) reglementează activitatea de prevenire a separării copilului de familie;
- b) asigură coordonarea și îndrumarea metodologică, monitorizarea, evaluarea și controlul activității de prevenire a separării copilului de familie, direct și prin intermediul direcțiilor generale de asistență socială și protecția copilului;
- c) stabilește direcțiile strategice și obiectivele activității de prevenire a separării copilului de familie la nivel național.

Art. 10 (1) Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului de la nivel județean asigură coordonarea și îndrumarea metodologică a activității serviciului public de asistență socială, în ceea ce privește activitatea de prevenire a separării copilului de familie.

(2) În vederea îndeplinirii atribuțiilor prevăzute la alin. (1), direcția generală de asistență socială și protecția copilului desemnează asistenți sociali responsabili cu menținerea legăturii cu serviciul public de asistență socială. Un asistent social poate fi responsabil cu coordonarea și îndrumarea metodologică a activității mai multor servicii publice de asistență socială în domeniul prevenirii separării copilului de familie. Direcția generală de asistență socială și protecția copilului poate înființa compartimente specializate în coordonarea și îndrumarea metodologică a activității serviciului public de asistență socială.

(3) La nivelul sectoarelor municipiului București, activitatea de prevenire a separării copilului de familie este asigurată de Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului, printr-un compartiment specializat.

Art. 11 Asistenții sociali desemnați în condițiile art. 10 alin. (2), respectiv compartimentele specializate îndeplinesc următoarele atribuții principale:

- a) organizează întâlniri semestriale între angajații direcției generale de asistență socială și protecția copilului și asistenții sociali, respectiv responsabilii de caz prevenire de la nivelul serviciului public de asistență socială;
- b) furnizează serviciului public de asistență socială informații cu privire la atribuțiile, organigrama direcției generale de asistență socială și protecția copilului și serviciile organizate

la nivelul direcției, persoanele responsabile cu coordonarea activității de la nivel local și datele de contact ale acestora;

c) asigură legătura dintre serviciul public de asistență socială și celelalte compartimente ale direcției generale de asistență socială și protecția copilului, precum și cu alte direcții generale de asistență socială și protecția copilului;

d) facilitează colaborarea serviciului public de asistență socială și protecție a copilului cu Inspectoratul Școlar Județean, cu Direcția de Sănătate Publică, cu Agenția Județeană pentru Plăți și Inspecție Socială, cu Agenția Județeană pentru Ocuparea Forței de Muncă;

e) îndrumă metodologic reprezentanții serviciului public de asistență socială de la nivel local în activitatea lor curentă de prevenire a separării copilului de familie. În acest sens fiecare responsabil efectuează trimestrial cel puțin o deplasare în fiecare unitate administrativ-teritorială;

f) pot însoți reprezentantul serviciului public de asistență socială de la nivel local, la solicitarea expresă și temeinic motivată a acestuia, la efectuarea vizitelor în teren, atunci când situația o impune;

g) facilitează colaborarea între serviciile publice de asistență socială, precum și cu organizațiile neguvernamentale care funcționează la nivelul județului;

h) sprijină conducerea serviciului public de asistență socială în activitatea de identificare a nevoilor de formare continuă a personalului, a cursurilor de formare continuă și a surselor de finanțare pentru acestea;

g) sprijină conducerea serviciului public de asistență socială în activitatea de înființare și organizare a serviciilor sociale comunitare pentru copii și familie, precum și de identificare a surselor de finanțare publice și private și a oportunităților de schimb de experiență cu alte comunități pe această temă;

h) sprijină conducerea serviciului public de asistență socială în activitatea de elaborare a strategiilor și planurilor de acțiune locale, corelate cu strategia județeană.

Art. 12 (1) În subordinea consiliului local se înființează și funcționează structura comunitară consultativă, ca organ de specialitate al acestuia, fără personalitate juridică.

(2) Componenta structurii comunitare consultative este stabilită prin hotărâre a consiliului local și este constituită din conducătorul serviciului public de asistență socială, un reprezentant al direcției generale de asistență socială și protecția copilului, un director al unei unități de învățământ, un medic de familie, un polițist de proximitate sau din poliția locală, un preot sau un reprezentant al unui cult religios recunoscut, un consilier local și, acolo unde există, un reprezentant al unei organizații neguvernamentale. Președintele structurii comunitare consultative este conducătorul serviciului public de asistență socială.

(3) Structura comunitară consultativă se întrunește în ședință ordinară trimestrial, la convocarea conducătorului serviciului public de asistență socială precum și în ședință extraordinară, ori de câte ori este necesar, la cererea conducătorului serviciului public de asistență socială, a primarului sau a oricărui membru.

(4) La ședințele structurii comunitare consultative pot participa, fără drept de vot, consilierii locali, profesioniști care prin activitatea lor intră în contact cu copiii, precum și alte persoane invitate de membrii structurii comunitare consultative.

(5) Structura comunitară consultativă îndeplinește următoarele atribuții principale:

- a) sprijină activitatea de elaborare, implementare și monitorizare a planurilor de servicii pentru copiii expuși riscului de separare de familie;
- b) analizează și propune acordarea de beneficii sociale excepționale pentru familiile care se ocupă de creșterea și îngrijirea copiilor aflați în situație de risc de separare ca urmare a situației economice precare cu care familia se confruntă;
- c) avizează planurile anuale de dezvoltare a serviciilor de prevenire;
- d) sprijină și facilitează organizarea de grupuri de suport pentru părinți care se află în situațiile prevăzute la art. 5.;
- e) întocmește un raport anual de activitate pe care îl înaintează consiliului local cu privire la situația copiilor din unitatea administrativ teritorială.

(6) Structura comunitară consultativă îndeplinește și alte atribuții stabilite de lege sau prin hotărâre a consiliului local.

Art. 13 (1) Lucrările de secretariat ale structurii comunitare consultative sunt asigurate de serviciul public de asistență socială.

(2) Președintele și membrii structurii comunitare consultative, constituite potrivit legii, au dreptul la o indemnizație de ședință echivalentă cu 1% din indemnizația primarului.

(3) Indemnizația se suportă din bugetul local, în limita creditelor bugetare aprobate cu această destinație și cu încadrarea în limita maximă a cheltuielilor de personal, stabilită prin lege.

Art. 14 (1) Serviciul public de asistență socială realizează activitatea de prevenire a separării copilului de familie.

(2) Activitatea de prevenire a separării de familie este realizată de serviciul public de asistență socială de la domiciliul copilului prin:

- a) identificarea și înregistrarea în Observator a tuturor copiilor aflați în risc de separare de familie și a familiilor cu copii aflate în situații de vulnerabilitate;
- b) asigurarea consilierii și informării familiilor cu copii în întreținere asupra drepturilor și obligațiilor acestora, asupra drepturilor copilului și asupra serviciilor disponibile pe plan local;
- c) sprijinirea familiilor aflate în situații de vulnerabilitate, în realizarea obligațiilor ce le revin cu privire la creșterea, îngrijirea și educarea copilului prin activitatea de prevenire a separării copilului de familie;
- d) asigurarea accesului copiilor la serviciile sociale destinate prevenirii separării copilului de familie;
- e) referirea copilului aflat în situație de risc și a familiei acestuia către servicii educaționale, de sănătate, ocupare sau locuire, după caz;
- f) implicarea comunității în activitatea de prevenire a separării copilului de familie, prin structura comunitară consultativă;
- g) monitorizarea planurilor de servicii și efectuarea demersurilor necesare, inclusiv a vizitelor la domiciliu;
- h) înființarea de servicii de prevenire a separării copilului de familie

(3) În vederea realizării activității de prevenire a separării copilului de familie, serviciile publice de asistență socială au obligația de a realiza anual un plan de dezvoltare a serviciilor de prevenire a separării copilului de familie, pe care îl supun aprobării consiliului local, după avizarea acestuia de către structura comunitară consultativă.

(4) Modelul cadru al planurilor de dezvoltare a serviciilor destinate prevenirii separării copilului de familie se aprobă prin Ordin al Ministrului Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse.

CAPITOLUL III Observatorul Național al Copilului

Art. 15 Din punct de vedere structural, activitatea de evidență a copiilor aflați în situație de risc este organizată astfel:

- a) ANPDCA gestionează, administrează și actualizează în sistem informatizat, denumit Observatorul Național al Copilului, denumit în continuare Observator, evidența copiilor aflați în situație de risc, cu reședința obișnuită în România, asigurând organizarea, coordonarea și controlul metodologic al activității serviciilor publice de asistență socială, în condițiile legii. Observatorul face parte din sistemul informatizat gestionat de ANPDCA.
- b) serviciile publice de asistență socială de la nivelul comunelor, orașelor și municipiilor gestionează și actualizează evidența copiilor aflați în situații de risc cu domiciliul sau reședința în unitatea administrativ-teritorială respectivă.

Art. 16 Observatorul Național al Copilului este organizat pe principiul locului de domiciliu al copiilor aflați în situație de risc și cuprinde o componentă informatizată, organizată pe un singur nivel - central și o componentă manuală structurată pe două niveluri: central și local.

Art. 17 Introducerea și actualizarea datelor și informațiilor, precum și, după caz, încărcarea documentelor, în Observator se realizează de către asistentul social sau după caz de către tehnicianul în asistență socială responsabil cu activitatea de prevenire a separării copilului de familie din cadrul serviciului public de asistență socială de la nivelul comunei, orașului și municipiului.

Art. 18 (1) Accesul la Observator se face prin nume de utilizator și parolă. Fiecare utilizator al Observatorului are anumite drepturi privind introducerea, modificarea și vizualizarea datelor din baza de date. Păstrarea și actualizarea listei utilizatorilor, precum și acordarea drepturilor utilizatorilor Observatorului privind operarea în baza de date sunt realizate de către ANPDCA. (2) Orice modificare sau adăugare în baza de date este înregistrată automat, indicându-se utilizatorul, data și ora la care aceasta a fost operată.

(3) Pe baza datelor conținute în Observator, ANPDCA, direcția generală de asistență socială și protecția copilului și serviciile publice de asistență socială de la nivelul comunelor, orașelor și municipiilor, pot întocmi situații și rapoarte care vor fi stocate în forma în care au fost realizate, fără a exista posibilitatea modificării lor ulterioare.

(4) Pentru siguranța și păstrarea datelor din Observator vor fi realizate periodic copii ale acestora pe medii de stocare securizate cu parolă de acces.

Art. 19 (1)) Autoritățile administrației publice locale înființează Observatorul local al copilului, care constă în baza de date prevăzută la art. 15, gestionată la nivel național de Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție, prin intermediul unui sistem informatizat, care asigură securitatea datelor înregistrate.

(2) Funcțiile Observatorului local al copilului sunt:

- a) colectarea sistematică a datelor cantitative și calitative cu privire la copiii aflați în risc la nivelul unității administrativ teritoriale;
- b) monitorizarea punerii în aplicare a planurilor de servicii pentru copiii aflați în situație de risc.

CAPITOLUL IV Finanțarea activității de prevenire a separării copilului de familie

Art. 20 (1) Activitatea de prevenire a separării copilului de familie derulată de către serviciile publice de asistență socială se finanțează din următoarele surse:

- a) bugetul de stat;
- b) bugetul local al municipiilor, orașelor și comunelor;
- c) bugetul de stat;
- d) donații, sponsorizări sau orice alte surse legal constituite.

(2) Finanțarea serviciilor sociale licențiate, destinate prevenirii separării copilului de familie, organizate de autoritățile administrației publice locale, se asigură de la bugetul de stat, din sume defalcate din taxa pe valoarea adăugată, în proporție de cel mult 50% din necesarul de fonduri stabilit în baza numărului de copii înregistrați în Observatorul local al copilului și a standardului de cost pentru serviciile sociale, aprobate prin hotărâre a Guvernului pentru autoritățile administrației publice locale care nu au copii cu măsură de protecție specială, stabilită în condițiile legii. Pentru autoritățile administrației publice locale care au copii cu măsură de protecție specială, stabilită în condițiile legii, finanțarea se asigură în proporție de cel mult 25%.

Art. 21 (1) Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse finanțează, prin Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție, programe destinate activității de prevenire a separării copilului de familie.

(2) Finanțarea este acordată pentru următoarele activități:

- a) acordarea de ajutoare de urgență familiilor care au în îngrijire copii expuși riscului de separare de copilului de familie;
- b) abilitarea/reabilitarea copilului cu dizabilități expus riscului de separare de familie;
- c) servicii de intervenție psihologică și psihoterapeutică pentru copiii expuși riscului de separare de familie;
- d) organizarea de cursuri de dezvoltare a abilităților parentale pentru familiile care au în îngrijire copii expuși riscului de separare de familie.

CAPITOLUL V Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 22 În termen de 1 an de la intrarea în vigoare a prezentei legi, serviciul public de asistență socială are obligația de a înregistra în Observatorul local al copilului, urmare a realizării vizitelor la domiciliu, toți copiii din unitatea administrativ-teritorială aflați în situație de risc de separare.

Art. 23 Prevederile art. 20 alin. (2) se aplică după expirarea termenului prevăzut la art. 22.

Art. 24 În termen de 120 de zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de șanse elaborează normele metodologice de aplicare a prevederilor acesteia, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

Art. 25 În termen de 120 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse modifică anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 691/2015 pentru aprobarea Procedurii de monitorizare a modului de creștere și îngrijire ale copilului cu părinți plecați la muncă în străinătate și a serviciilor de care aceștia pot beneficia, precum și pentru aprobarea Metodologiei de lucru privind colaborarea dintre direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului și serviciile publice de asistență socială și a modelului standard al documentelor elaborate de către acestea, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 663 din 01 septembrie 2015.